

Bezinning 15: Creatieve liefde

Ook bezinning 186 gaat over dit evangelieverhaal.

Lucas 7, 11-17 = C-jaar 10° zondag door het jaar

Het Woord

Niet lang daarna ging Jezus naar een stad die Naïn heet, en zijn leerlingen en een grote menigte gingen met Hem mee. Toen Hij de poort van de stad naderde, werd er net een dode naar buiten gedragen, de enige zoon van een weduwe. Een groot aantal mensen vergezelde haar. Toen de Heer haar zag, werd Hij door medelijden bewogen en zei tegen haar: 'Weeklaag niet meer'. Hij kwam dichterbij, raakte de lijkbaar aan – de dragers bleven stilstaan – en zei: 'Jongeman, Ik zeg je: sta op!'. De dode richtte zich op en begon te spreken, en Jezus gaf hem terug aan zijn moeder. Allen werden vervuld van ontzag en loofden God met de woorden: 'Een groot profeet is onder ons opgestaan', en: 'God heeft zich om zijn volk bekommerd!' Het nieuws over Hem verspreidde zich in heel Judea en in de wijde omtrek.

Een woord bij het Woord

Twee stoeten, elk uit een andere richting komend, ontmoeten elkaar bij de poort: de stoet van de dood en de stoet van het leven. Zowel de moeder van de overleden jongen als Jezus zijn omringd door een menigte of een groot aantal mensen. Jezus doet geweldig veel: zien, door medelijden bewogen worden, spreken, dichterbij komen, aanraken, doen opstaan, teruggeven. Zeven, getal van volkomenheid. Want zo is het leven: actief en volkomen. Zo is God. Het was niet evident dat Jezus de lijkbaar aanraakte: het maakte Hem onrein. Maar Jezus is niet om zichzelf bekommert maar heeft medelijden met de moeder. Eén en al liefde. Creatieve liefde. Die zelfs een dode doet opstaan.

Zelden is de evaluatie in de evangeliën zo uitbundig: allen werden vervuld van ontzag, ze loofden God, ze zien een profeet in Jezus, ze belijden dat God zich om zijn volk bekommerd, het nieuws verspreidde zich in Judea en de wijde omtrek. Terwijl Naïn dicht bij Nazareth ligt en dus in het noordelijke Galilea.

Het Woord in mijn leven

Behoor ik tot de stoet van de dood? Of behoor ik tot de stoet van het leven? Voel ik medelijden als iemand zware problemen heeft en met de dood geconfronteerd wordt? Is mijn liefde creatief: levengesteld? Zie ik God aan het werk als mensen uit hun miserie opstaan? Loof ik God dan? Dank ik Hem?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Gij zijt Heer van het Leven.
Uw verrijzeniskracht is sterker dan de dood.
Dank voor alle verrijzenis, die Gij bewerkt,
tot vreugde van lijdende mensen.
Geef ook aan mij die creatieve kracht,
die mensen doet leven.
En maak mijn hart gevoelig
voor het leed van anderen. Amen.

© Eric Haelvoet 2010